

Oznanilo

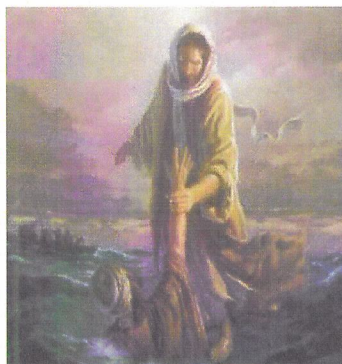
"Sreča
ni v stvareh,
temveč
v nas samih."
(Richard Wagner)

3. velikonočna
nedelja

leto VII /2010-16
10. april 2016

LJUBITI BOLJ

Jezus Petra v drugem delu današnjega evangelija sprašuje: »Simon, Janezov sin, ali me ljubiš BOLJ kot tile?«. Zakaj Kristus uporabi tako občutljive besede, ko Petra sprašuje o njegovi ljubezni? Ko Sveto pismo govori, da Bog nekoga bolj ljubi, hoče reči, da mu daje posebno nalogo. Jezus v sklepnem odlomku Janezovega evangelija Petru izroča skrb za Cerkev: »Pasi moja jagnjeta!« in zdi se, kakor bi z besedami, ali ga Peter ljubi bolj, hotel apostolu reči: »Poglej, Peter, ti boš vodil Cerkev. Moj namestnik na zemlji boš in velikokrat boš moral reči stvari, ki nekaterim ne bodo všeč. Mnogi ti bodo nasprotovali, še več ljudi te ne bo razumelo. Včasih boš sam.

Tudi trpel boš, preganjan boš zaradi mene. Ali me boš takrat ljubil BOLJ kot drugi?« Peter Kristusu trikrat zagotovi, da ga ljubi, pritrudi, da ga ljubi bolj kot drugi. Sv. Avguštin v treh Petrovih pritrditvah vidi »odkup« za tri zatajitve. Ko Kristus dobi to Petrovo zagotovilo, mu izroči skrb za Cerkev, kakor bi mu hotel reči: »Ker mi zagotavljaš, da me ljubiš BOLJ

kot drugi, ti bom dal BOLJ odgovorno in BOLJ težko nalogo kot drugim.« Dal mu je nalogo, naj »utrudi brate« (Lk 22,3) v veri.

Vsakega kristjana Kristus kdaj pa kdaj vpraša, če ga ljubi bolj kot drugi. Zakonce, ko jih zadene kriza zakona, starše, ko pridejo težave pri vzgoji ali ko se jim rodi prizadet otrok, člane družine, ko kdo hudo zboli, samske, ko se počutijo osamljeni, starejše, ko se zdijo odvečni ... Naj nam Gospod nakloni svojo ljubezen, v moči katere ga bomo tudi mi zmogli BOLJ ljubiti in odgovoriti na njegov klic v vseh, tudi najtežjih trenutkih svojega življenja.

Usmiljenje

»Blagor usmiljenim, kajti usmiljenje bodo dosegli.« V drugih blagih obljuba vsebuje nekaj več, vodi dalje: žalostni bodo potolaženi; čisti v srcu bodo Boga gledali. Toda kaj več bi Bog lahko dal usmiljenim? Usmiljenje je polnost Boga in človeških bitij. Usmiljeni že živijo Božje življenje.

Z Božje strani
pomeni
neomajno
ljubezen,
zmožnost

obdržati odnos živ za vedno, ne ozirajoč se na to, kaj se zgodi: »moja milost pa se ne bo odmaknila od tebe«. Ker je Božja zaveza z njegovim ljudstvom zgodba o prelomljenih obljubah in ponovnih začetkih, je jasno, da ta brezpogojna ljubezen vključuje odpuščanje in mora nujno biti usmiljena.

Bog Mojzesu trikrat pove svoje ime. Prvič mu reče: »Jaz sem, ki sem«. Drugič: »Izkazoval bom milost, komur hočem biti milostljiv, in usmilil se bom, kogar se hočem usmiliti«. Za Boga biti to, kar je, pomeni biti milostljiv in

izkazovati usmiljenje. To se potrdi v tretji razglasitvi Božjega imena: »Gospod,

usmiljen in milostljiv Bog, počasen v jezi in bogat v dobroti in zvestobi«. Jezusove besede »Bodite usmiljeni, kakor je usmiljen tudi vaš Oče« odmevajo staro zapoved »Bodite sveti, kajti jaz, Gospod, vaš Bog, sem svet«. Jezus je Božji svetosti podelil obraz usmiljenja. Usmiljenje je najčistejši odsev Boga v človeškem življenju.

»Prek usmiljenja do svojega soseda si podoben Bogu«.

Usmiljenje je Božja človečnost. In je tudi Božja prihodnost človeških bitij.

Katekizem Katoliške Cerkve / kompendij

PRVA ZAPOVED:
JAZ SEM GOSPOD, TVOJ BOG.
NE IMEJ
DRUGIH BOGOV POLEG MENE

442. Kaj vsebuje trditev: "Jaz sem Gospod, tvoj Bog" (2 Mz 20,2)?

Vsebuje, da verujoči ohranja in udejanja tri božje kreposti in se izogiba grehov, ki jim nasprotujejo. Vera se trdno oklepa Boga in zavrača tisto, kar ji je nasprotno, kot na primer prostovoljni dvom, nevera, krivoverstvo, odpadništvo, razkolništvo. Upanje zaupljivo pričakuje blaženega gledanja Boga in njegove pomoči, izogiba pa se obupa in predrznega zaupanja. Ljubezen ljubi Boga nad vse: odklanja torej brezbržnost, nehvaležnost, mlačnost, naveličanost ali duhovno lenobnost in sovraštvu do Boga, ki prihaja iz napuha.

443. Kaj zahteva Gospodova beseda: "Gospoda, svojega Boga, moli in samo njemu služi" (Mt 4,10)?

Zahteva: moliti Boga kot Gospoda vsega, kar obstaja; izkazovati mu dolžno češčenje, tako individualno, posamezno kot občestveno; moliti ga z izrazi hvaljenja, zahvaljevanja in prošnje; darovati mu daritve, zlasti duhovno daritev svojega življenja v zedinjenju s popolno Kristusovo daritvijo; spolnjevati obljube in zaobljube, dane Bogu.

444. Kako človek udejanja svojo pravico, da služi Bogu v resnici in svobodi?

Vsak človek ima pravico in nravno dolžnost iskati resnico, zlasti tisto, ki se nanaša na Boga in njegovo Cerkev, se spoznane resnice okleniti in zvesto ohranjati ter izkazovati Bogu pristno češčenje. Dostojanstvo človekove osebe hkrati terja, da v verskih rečeh ni dovoljeno nikogar siliti, da bi ravnal zoper svojo vest, niti ga ovirati, da ne bi - znotraj zahtevanih meja - ravnal po svoji vesti zasebno ali javno, naj bo sam ali združen z drugimi.

445. Kaj Bog prepoveduje, ko zapoveduje: "Ne imej drugih bogov poleg mene!" (2 Mz 20,2)?

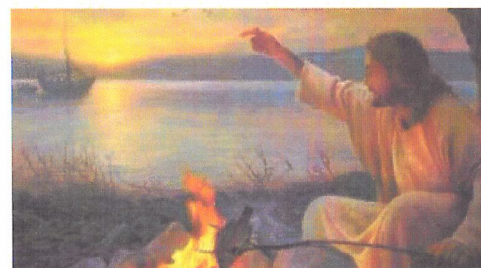
Ta zapoved prepoveduje:
- mnogoboštvo in malikovanje, ki pobožuje kako ustvarjeno bitje, oblast, denar, celo hudobnega duha;
- praznoverje, ki je zabloda češčenja, ki ga izkazujemo pravemu Bogu, in se izraža tudi v različnih oblikah vedeževanja, čaranja (magije), vražarstva in spiritizma (klicanja duhov);

- nebogovdanost, ki se izraža v skušanju Boga z besedami ali dejanji; v bogoskrunstvu, ki onečašča osebe ali svete stvari, zlasti evharistijo; v simoniji, ki hoče kupovati ali prodajati duhovne stvarnosti;

- ateizem, ki zametava obstoj Boga in se pogosto opira na napačno pojmovanje človekove samostojnosti;
- agnosticizem, po katerem ni mogoče nič vedeti o Bogu in vsebuje brezbržnost in praktični ateizem.

Kruh življenja

V zadnjem, 21. poglavju Janezovega evangelija beremo, kako se je vstali Jezus prikazal sedmim učencem pri Tiberijskem morju. Po velikonočnih dogodkih v Jeruzalemu so se učenci vrnili v Galilejo, kar pomeni, da so zopet začeli svoje vsakdanje življenje. Preživljali so se z ribolovom. A tisto noč niso nič ujeli. Praznih rok so se vrnili na obalo. Po vsakoletnem praznovanju velikonočnih praznikov se tudi nam podobno dogaja. Vrnemo se v naše vsakdanje življenje, kjer nas čakajo pasti, ki jih že poznamo, a jim vedno znova nasedemo. Biti hočemo prvi, najboljši in najbolj uspešni, dajati vtis, da smo več kot to, kar dejansko smo, zatiskamo si oči pred krivicami in nesrečami, ki prizadenejo druge itn. **Ko se je že zdanilo, je stal Jezus na bregu. Prazna ribiška noč bi se končala z grenkim priokusom. Jezus se je učencem pridružil v trenutku neuspeha, ko se je že daniilo, zapiše evangelist Janez. V temni in gluhi noči preizkušeni, trpljenja in izgubljenih bitk imamo lahko občutek, da smo sami, da nas je zapustil tudi Bog. Kolikokrat slišimo: Če bi Bog obstajal, bi mi pomagal! Kje je ta Bog, kje je njegova vsemogočnost? Gluh je, ker ne sliši**

mojega vpitja! In vendar, tako kot je bilo v tistem zgodnjem jutru ob Tiberijskem morju, tudi nas na koncu dolge in težke poti čaka očarljivo srečanje, srečanje z Gospodom. Učenci jutranjega obiskovalca najprej niso prepoznali. Po kratkem pogovoru jim je svetoval, naj se vrnejo in vržejo mrežo na desno stran čolna in bodo našli. In res, vrnili so se, vrgli mrežo in zajeli veliko količino rib. Šele tedaj je učenec, ki ga je Jezus ljubil, rekel Petru: Gospod je! Peter se je vrgel v vodo in na vso moč plaval na obalo, proti Jezusu. **Na koncu vsake prazne in neplodne noči, noči preizkušeni in trpljenja, je luč upanja, žarki božje dobrote in usmiljenja, za vsakega človeka. Vsakogar Bog pričaka z žerjavico ljubezni in odpuščanja.**

Zagledali so žerjavico in na njej ribo ter kruh. Jezus je učencem naročil, naj prinesejo ribe, ki so jih ujeli. Potegnili so mrežo, polno velikih rib. Kljub obilici se mreža ni strgala. Jezus jih je povabil, naj pridejo jest, nato je vzel kruh in jim ga ponudil, in prav tako ribo. Gluha in neplodna noč na Tiberijskem jezeru ponazarja življenje brez Boga. Ob svitu, ko se je že zdanilo, je Jezus stal na obali. On je luč, ki razsvetljuje

vsakega človeka. Biti z Bogom in v njem pomeni ribariti v vodah življenja, na sončni strani bivanja. Le Bog more spremeniti praznino v polnost. Žarki njegovega usmiljenega srca so žarki ljubezni. Jezusa je najprej prepoznal učenec, ki ga je Jezus ljubil. **Ljubezen prepoznava skrito bistvo vseh stvari. Ljubezen nas poganja, da se tako kot Peter vržemo v morje življenja in plavamo proti obali odrešenja. Tam nas čaka Gospod s prijazno in ljubeznivo besedo, z vabilom, naj pridemo jest.** Žerjavica na obali. To je božje, očetovsko in materinsko srce, toplo ognjišče ljubezni. Na žerjavici je riba, ki je v krščanski ikonografiji podoba za večno življenje.

Ogenj človečnosti, topline in usmiljenja. Na obali srečanja z vstalim Gospodom je vedno tudi kruh, ki ponazarja Jezusa samega, njegovo navzočnost med nami, v Cerkvi in v svetu. Evharistija nas ohranja v združenju z Gospodom, nas hrani in nam pomaga, da žerjavica Božje ljubezni in usmiljenja ne ugasne. Naj v tem svetem letu daje toplino in svetlobo našemu življenju, naj zagori v ogenj človečnosti, topline, ljubezni, usmiljenja in solidarnosti.

Na bregu našega življenja stojiš,
mi pa te ne prepoznamo.
Kdo je ta neznanec, pravimo,
ki prešteva naše korake,
in zakaj ne odvrne
od nas svojega pogleda?
Simon, Janezov sin,
nagovarjaš vsakega od nas,
pričakujoč, da ti bomo prišli naproti.
Vzljubili smo te,
vendar še kar oklevamo.

Ti pa čakaš,
čakaš in vztrajaš
in nas kot Simona kličeš po imenu.
Če se ti pridružimo,
nam je umerjen križ,
zato omahujemo.
Bodi zahvaljen,
da si na bregu Tiberijskega morja
za vedno preskusil našo ljubezen.

Blagor otroku, ki ima dobro mater. Dobra mati, to je največje darilo. Njene vrednosti ne more popisati nobeno pero in noben jezik je ne more dovolj opisati. Mati da otroku telo in dušo. Kakor mati pogosto misli na otroka, tako tudi otrok na svojo mater. Če je mati dobra, je dober tudi otrok. Tudi če otrok, kadar nima več matere, zablodi kakor izgubljeni sin, se kmalu zopet vrne nazaj. Materini nauki so kakor dvorezni meč v srcu in ne dajo otroku miru.

»O Marija, naše upanje. Izprosi nam dobre matere. Potem bo svet kmalu postal boljši. Amen.« A. M. Slomšek

DAR MODROSTI

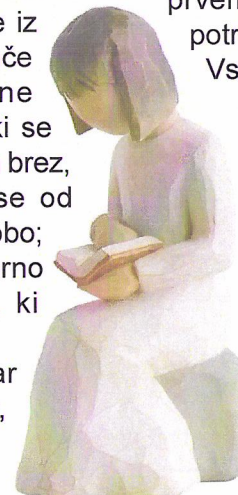
Modrost je dar, ki nas obogati na več načinov, to ni zgolj človeška modrost, ki je sad znanja in izkušenj ... V latinski besedi **m o d r o s t** (sapientia) se poleg 'védenja' in 'znanja' skriva še širši pomen: "imeti okus, biti okusen, prijeten". Dar modrosti nas napolnjuje z veseljem do stvarstva in njegovega Stvarnika: Boga. Lahko se veselimo čudovite narave, uživamo v njej, občudujemo njeno lepoto; prisluhujemo Bogu v šelestenju listja, ga doživljamo v lesketanju zvezd ... Z darom modrosti lahko še tako preprosto in skrito živo bitje odkrije čudovite reči in postane tudi samo del teh čudes.

Vse stvarstvo okrog nas nam pošilja številne namige, sporočila ... Kdor ima dar modrosti, jih odkriva, zbira in se uči: npr. od rože, ki nas razveseljuje s svojim vonjem ne da bi zmotila tišino; od jutranje zarje, ki se iz dneva v dan rojeva, četudi nihče ne spremlja te veličastne predstave; uči se od vode, ki se nikoli ne ustavi; uči se od vitkih brez, ki rastejo v skupinah; uči se od sončnic, in se obrača za svetlobo; vrabčki mu navdihujejo večerno molitev; uči se od dreves, ki umirajo pokonci.

Bogastvo modrosti, ki je dar Svetega Duha, je tudi milost, da lahko vidimo vsako stvar, svet, probleme ...z Božjimi

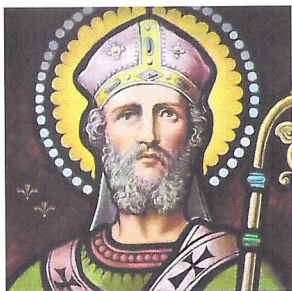

očmi in ne tako, kot je nam všeč ... Ta dar prihaja iz zaupnosti z Bogom, iz tesnega odnosa otroka z Očetom. Ko smo povezani z Gospodom, Sveti Duh preoblikuje naše srce in mu omogoči, da zaznamo vso njegovo toplino in ljubezen. Če ga poslušamo, nas bo naučil te poti modrosti, podaril nam jo bo, da bomo videli z Božjimi očmi, slišali z Božjimi ušesi, ljubili z Božjim srcem, presojali stvari z Božjo sodbo. Tako bomo deležni še ene velike milosti: pomaga nam namreč razlikovati dobro in zlo. Kralj Salomon je postal moder prav zaradi tega: "Gospod Bog, jaz sem še deček; ... daj svojemu služabniku poslušno srce, da bo znal razločevati med dobrim in hudim! (prim. 1 Kr 3,7-9) Dar modrosti je torej notranja luč, ki razsvetljuje srce. Kako velik dar! Judovski pregovor pravi: »Modri razume na pomežik očesa, za neumneža pa je potreben udarec s pestjo.« Če gremo še globlje, nam dar modrosti daje izpit za življenje, ker nam pokaže smisel! Morda je prav zato na prvem mestu, saj ga tudi najbolj potrebujemo.

Vse sodobne človekove iznajdbe so nastale, da bi podaljšali (razširili) človeško telo: televizija je podaljšek očesa, avtomobil nog, telefon ušesa ... Ob tem tehnično opremljenem telesu pa močno pogrešamo enakovredno 'širitev duše', notranje razsvetljenje, ki bi nam odkrivalo, kako naj koristno uporabljamo vsa ta čudovita odkritja.

SVETNIK TEDNA

**21. april
ANZELM**

Rodil se je v Aosti leta 1033 v bogati plemiški družini. Odločil se je za redovniško

življenje, čeprav sta se njegova starša upirala tej odločitvi. Postal je opat samostana v Becu v Normandiji. V tem času so nastala tri njegova znana dela: Monologion, Proslogion in Dialoghi. Prepotoval je Normandijo in Anglijo ter obiskal kralja Viljema II. (1087-1100). Kralj ga je ob obisku postavil za nadškofa v Canterburyju. Kot teolog in filozof je bil zelo znan. Še danes so cenjena njegova filozofska dela, posebej tista, ki zadevajo obstoj Boga. Tako kot sv. Avguštin se je moral tudi on spoprijeti z odnosom vere in razuma, s čimer se je pozabaval v svojih delih. Umrl je leta 1109.

Dober in slab zgled

Tisti, ki dajejo slab zgled, pohujšujejo ljudi. Koliko je mladih fantov, ki zapeljujejo nedolžna dekleta, nezvestih zakonskih mož, ki so prelomili svoj zakon, pijancev, ki napravijo premoženje svoje družine, pretepačev, ki prinašajo celim naseljem sovraštvo in tožbe. Vidite, to so resnično zlobni ljudje, ki s svojim slabim zgledom pohujšujejo svoje sosede, grabežljivi volkovi, ki mladini

SVETE MAŠE

NEDELJA, 10. april 2016

3. velikonočna nedelja

za + dr. Jožkota Bucha

NEDELJA, 17. april 2016

4. velikonočna nedelja

za zdravje

Jezus naš je vstal

Jezus naš je vstal od smrti, razveseli se, kristjan! Smrt in pekel je premagal, vstal iz groba tretji dan. Dokazal božjo moč je to veliko noč. Aleluja.

2. Tretji dan po silni smrti njega iščejo žene, z Magdaleno v svetem vrtu gledajo zamišljene. Le kje bi Jezus bil, njih ženin ljubezniv! Aleluja.

3. Prvič se je bil prikazal Magdaleni v vrtu tam; da živi očitno skazal je še Petru in ženam; in dvema učencema, ki v Emavs pot'vata. Aleluja.

raztrgajo dobro vest. Naj bodo še tako bogati, sicer še tako pametni, izogibajte se njihove družbe. Kdor se ukvarja s smolo, ga smola umaže. Vsak hišni gospodar je pastir svoje družine, njegova sveta naloga je, da varuje svojce pred takšnimi volkovi.

A. M. Slomške

Druga, tretja, ... priložnost

Gre za pogovor med Jezusom in Petrom na štiri oči, ki mu hočemo prisluhniti, kakor da bi se dogajal pred našimi očmi:

»Simon, Janezov sin, ali me ljubiš bolj kakor tile?«

»Da, Gospod, ti veš, da te imam rad.«

»Hrani moja jagnjeta! ... Simon, Janezov sin, ali me ljubiš?«

»Da, Gospod, ti veš, da te imam rad.«

»Pasi moje ovce! ... Simon, Janezov sin, ali me imaš rad?«

V tem trenutku Peter razume, zakaj ga Jezus še tretjič vpraša, če ga ljubi: hoče mu dati priložnost, da bi izbrisal svojo trikratno zatajitev v času trpljenja. Na prvi dve vprašanji je odgovoril takoj, toda morda malce površno: »Da, Gospod, ti veš, da te imam rad!«, zdaj gre vase, se zave tega, kar je storil in neverjetne priložnosti, ki mu jo daje Učitelj. Tretji odgovor je morda edini resnični in zavestni, ker prihaja iz spokorjenega in ponižnega srca: »Gospod, ti vse veš, ti veš, da te imam rad.«

Jezus sklene in Petru tretjič reče: »Hrani moje ovce«. S temi besedami Petru dejansko podeli – in v skladu s katoliškim izročilom tudi njegovim naslednikom – najvišjo in vesoljno nalogo pastirja Kristusove črede. Podeli mu tisti primat, ki mu ga je obljubil, ko je rekel: »Ti si Peter in na tej skali bom sezidal svojo Cerkev. Dal ti bom ključne nebeškega kraljestva« (Mt 16, 18-19). Takrat so bili glagoli v prihodnjiku, zdaj pa so v sedanjiku: »Pasi, hrani!«. Stvar, ki nas najbolj gane na tej evangelijski strani je, da je Jezus zvest obljubi, ki jo je dal Petru, kljub temu, da je bil Peter nezvest obljubi, ki jo je dal Jezusu: »Tudi če bi bilo treba umreti s teboj, te nikakor ne bom zatajil.«

Bog daje ljudem vedno drugo priložnost; pogosto tudi tretjo, četrto, neskončno priložnosti.

Slovenski pastoralni center

Einsiedlergasse 9-11, 1050 Wien

Telefon: **0660/ 657 94 33** (Matija)

Skype: **Tratnjek Matija**

elektronska pošta: **info@spc-dunaj.net**

internetna stran: **www.spc-dunaj.net**

facebook naslov: **SPC Dunaj**

Odgovarja: **Matija Tratnjek**

**STE SE DANES
ŽE NASMEJALI?**

Vpraša žena moža:

- Dragi, jutri je najina obletnica poroke, ali zakoleva prašička?!

- Zakaj? Saj prašič ni nič kriv!